

ADVIES
2010- 078
24 augustus 2010

Klacht schorsing wegens seksuele intimidatie

De zoon van klagster is geschorst wegens seksuele intimidatie van een medeleerlinge. Klagster stelt dat de directeur bij de beschuldiging vooringenomen was en haar zoon niet de gelegenheid heeft gekregen zijn kant van het verhaal te doen.

De Commissie is van oordeel dat het op de weg van de directeur lag om alvorens in gesprek te gaan klagster over de stand van zaken en de gevolgde procedure te informeren. In zoverre acht de Commissie de klacht dan ook gegrond.

De commissie stelt vast dat de door school te volgen procedure volgens de daarvoor geldende regels is verlopen en dat het besluit bevoegd is genomen.

Indien een klagers zware beschuldigingen uit ligt het haar weg hiervoor feiten en omstandigheden aan te dragen. De Commissie acht dit onderdeel van de klacht dan ook ongegrond.

Klacht deels gegrond, deels ongegrond

1. Verloop van de klachtenprocedure

Bij schrijven van 23 juni 2010 heeft klagster een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs te Voorburg tegen CBS I* (hierna: de Commissie).

De Commissie heeft op 25 juni 2010 het bevoegd gezag en de school verzocht te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief van 29 juni heeft J* namens het bevoegd gezag gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 24 augustus 2010 heeft er een hoorzitting plaatsgevonden in Rotterdam bij de Landelijke Klachtencommissie, waarbij klagster aanwezig is, vergezeld van haar dochter, S*.

Namens het bevoegd gezag is de heer J* aanwezig en namens school de heer L*, directeur.

2. Standpunt van klagster

S*, de zoon van klagster, is door de directeur op 23 juni 2010 voor 3 schooldagen geschorst. Dit naar aanleiding van seksuele intimidatie van een medeleerlinge op 22 juni 2010. S* heeft volgens de directeur sleutels afgepakt van een medeleerlinge en wilde die pas teruggeven wanneer er seksuele handelingen verricht werden.

Klagster is door de directeur gebeld en uitgenodigd voor een gesprek. Zij zou samen met haar dochter langs school gaan en dan S* mee naar huis nemen. De brief waarin stond dat S* geschorst werd, werd tijdens dit gesprek uitgereikt.

Tijdens dit gesprek was er duidelijk sprake van vooringenomenheid bij de directeur. Klagster werd aangesproken op een onacceptabele toon, waardoor klagster de indruk kreeg dat de directeur zich niet neutraal op stelde. De directeur sprak alsof het de schuld van klagster was. Ook werd het klagster duidelijk dat S* niet in de gelegenheid gesteld is om zijn verhaal te doen omtrent de valse beschuldiging. S* heeft thuis 3 dagen gehuild, omdat hij zich gekleineerd voelde. Thuis heeft hij gezegd dat het anders

gegaan is, nl. dat het meisje tegen hem ging schelden toen hij haar sleutels niet teruggaf en dat hij toen ook wat scheldwoorden heeft gebruikt.

Het besluit om S* te schorsen is in overleg met de leerplichtambtenaar genomen. Dit besluit is slordig tot stand gekomen omdat er geen onderzoek door de directeur is uitgevoerd. Er heeft geen wederhoor plaatsgevonden. Het is de plicht van de directeur om zich onpartijdig op te stellen. Klaagster voelde zich niet serieus genomen tijdens het gesprek.

Klaagster heeft het gevoel dat de directeur misbruik maakt van zijn positie en S* herhaaldelijk ten onrechte beschuldigt. Klaagster wil dat S* met respect en gelijkwaardig wordt behandeld door de directeur.

Klaagster wenst verder een officiële intrekking van de onterechte schorsing.

3. Standpunt van bevoegd gezag en school

Op 22 juni 2010 heeft een leerlinge van school melding gemaakt van seksuele intimidatie door S*.

Op 23 juni 2010 heeft dit meisje een verklaring afgelegd over het voorval. Een medeleerlinge heeft het verhaal bevestigd.

S* is over deze feiten geïnformeerd en heeft de gelegenheid gekregen op deze feiten te reageren. Hij heeft de feiten niet ontkend. Hij heeft aangegeven dat het niet meer zal gebeuren.

Alle kinderen moeten zich veilig kunnen voelen op school. Uit de melding van het meisje bleek dat dit in haar geval niet zo was. Het beleid van school is dat bij seksuele intimidatie altijd een schorsing volgt. Het bevoegd gezag stelt veiligheid voorop. Bovendien is een schorsing een signaal dat dit gedrag absoluut niet kan.

Er is zorgvuldig gehandeld, want S* is door twee personen gehoord, namelijk de directeur en de leerkracht. Deze hebben S* geconfronteerd met het voorval. Toen is door S* gezegd dat hij dit nooit meer zou doen.

Op grond van de verklaringen is geconstateerd dat er sprake is geweest van seksuele intimidatie.

Volgens de regels van het bevoegd gezag is dit voldoende grond voor een schorsing. S* is na het gesprek geschorst met als doel te onderzoeken of verdere maatregelen nodig zouden zijn en om in gesprek met klaagster tot maatregelen te komen die herhaling voorkomen.

De directeur is bevoegd om te schorsen. Hij heeft dit, na overleg te hebben gehad met de voorzitter van het bestuur dan ook gedaan. Ook de leerplichtambtenaar is hierbij betrokken geweest.

Op woensdag 23 juni 2010 is het voorval met klaagster en haar dochter besproken. Klaagster heeft zich op het standpunt gesteld dat er onvoldoende aandacht is gegeven aan hoor en wederhoor. Het bevoegd gezag is van mening dat de directeur voldoende wederhoor heeft toegepast.

De directeur licht toe dat het gesprek met klaagster en haar dochter erg emotioneel verliep.

Vanwege de verschillende culturele achtergronden is de directeur gewend om de boodschap duidelijk te brengen: de boodschap moet helder zijn. In dit geval heeft de directeur ook weer direct en duidelijk de boodschap overgebracht en terwijl er dan normaal ruimte is om tot een gesprek te komen, hebben hier de emoties de overhand gekregen, waardoor er geen gesprek meer mogelijk was.

De directeur zou het nu procedureel nog hetzelfde aanpakken, maar zijn toon wel aanpassen. Hij heeft hier ook zijn verontschuldiging voor aangeboden.

Later die dag is er nog een broer van S* verschenen. De directeur voelde zich in dit gesprek geïntimideerd.

Op 28 juni 2010 is er wederom een gesprek geweest met klaagster, waarbij S* en een andere broer aanwezig waren. Op dat moment heeft de broer aan S* gevraagd of hij inderdaad gezegd heeft dat het niet meer zal gebeuren. S* heeft dit bevestigd.

4. Overwegingen van de Commissie

De Commissie overweegt ten aanzien van de klacht het volgende.

De Commissie merkt op dat het nemen van een besluit om een leerling voor een bepaalde tijd te schorsen, een eigen bevoegdheid betreft van de school die uitgeoefend dient te worden met inachtneming van bepaalde grenzen van redelijkheid. Scholen mogen op dit punt een eigen beleid voeren. De Commissie neemt derhalve bij de toetsing van een dergelijk besluit de nodige terughoudendheid in acht.

Met betrekking tot de schorsing van S* overweegt de Commissie met inachtneming van het bovenstaande het volgende. De commissie stelt allereerst vast dat de door school te volgen procedure volgens de daarvoor geldende regels is verlopen en dat het besluit bevoegd is genomen.

Op 22 juni 2010 heeft een meisje melding gemaakt van seksuele intimidatie. Op 23 juni 2010 heeft zij een verklaring afgelegd en heeft een medeleerlinge het verhaal bevestigd. De regels op school zijn duidelijk. Veiligheid voor iedereen is erg belangrijk en bij seksuele intimidatie volgt altijd een schorsing. De directeur heeft, na overleg met de voorzitter van het bestuur en de leerplichtambtenaar, de beslissing tot schorsing genomen. Dezelfde dag is klagster uitgenodigd voor een gesprek.

Het standpunt van klagster dat dit besluit slordig tot stand is gekomen, wordt door de Commissie niet gedeeld. S* is met de beschuldiging geconfronteerd en heeft toegezegd dat het niet meer zal gebeuren. Het gebeurde is door hem niet tegengesproken. Het schorsingsbesluit kan dan ook de hier te hanteren toetsing doorstaan. Het verzoek om de schorsing in te trekken hoeft om die reden verder niet besproken te worden.

Met betrekking tot het gesprek dat klagster en haar dochter op 23 juni 2010 met de directeur hebben gehad overweegt de Commissie het volgende. Het is de Commissie gebleken dat er ten aanzien van het karakter van dit gesprek bij partijen geheel tegengestelde verwachtingen bestonden. Terwijl de directeur er vanuit ging dat dit gesprek alleen was bedoeld om klagster te informeren dat er inmiddels een schorsingsbesluit was genomen, had klagster de indruk dat zij ging worden geïnformeerd over het gebeurde en dat het onderzoek naar de feiten nog moest plaatsvinden.

Mede hierdoor is het gesprek heel onplezierig verlopen. De directeur heeft toegegeven dat hij in dit gesprek een te directe toon heeft aangeslagen. Hierdoor is klagster erg emotioneel geworden en is de ruimte voor een toelichting ondergesneeuwd. De directeur heeft hiervoor twee maal zijn excuses aangeboden. De Commissie is van oordeel dat het op de weg van de directeur lag om alvorens in gesprek te gaan klagster en haar dochter over de stand van zaken en de gevolgde procedure te informeren. In zoverre acht de Commissie de klacht dan ook gegrond.

Voor het standpunt van klagster dat de directeur misbruik maakt van zijn positie en S* herhaaldelijk ten onrechte beschuldigt, heeft de Commissie geen aanknopingspunten kunnen vinden.

De Commissie merkt op dat indien klagster dergelijke zware beschuldigingen uit, het op haar weg ligt hiervoor feiten en omstandigheden aan te dragen. De Commissie acht dit onderdeel van de klacht dan ook ongegrond.

5. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klachten

De Commissie verklaart de klacht met betrekking tot het verloop van het gesprek op 23 juni 2010 gegrond en voor het overige ongegrond.

6. Advies aan bevoegd gezag

De Commissie ziet geen aanleiding advies uit te brengen.

Aldus gegeven op 24 augustus 2010 door mr E.I. Batelaan-Boomsma, voorzitter, alsmede drs. R. ter Veen-Zielhuis en drs M. Hoogenkamp leden, in tegenwoordigheid van mr. H.M. Vos-van der Velden, secretaris.